

# Mangel på D-vitamin

Andreas S. Erslev

Tankerne skramler igennem mig, på en frygtindgydende, næsten skræmmende, måde, hvorpå mit humør transformeres fra positiviteten til negativiteten, som altid dvæler i dybet af ens mytologiske sjæl, som de elektroner og protoner samt deres ladninger, som vi er dannet af, hvor vi næsten aldrig opfører os som fusionen mellem de to, der defineres som den neutrale neutron.

Forstå mig ret, det er ikke på den deprimerende måde, hvorpå mange tror at blikket blot befinder sig i jorden, mens tankerne ikke ser meget længere end det negative blå.

Nej, forstå mig ret, det er en årsbestemt følelse, Som kommer når man mindst venter det, selvom forudsigelsen ikke er svær at gennemskue, da det triste hører vinteren til, og glæden gerne befinder sig om sommeren samt efterårets dejlige positive røde skær.

Mangel på d-vitaminer fortæller min læge mig.

Mange har ondt af følelsen, enten på sine egne vegne, eller andres, uden et egentligt behov for at have det sådan, men nærmere for at retfærdiggøre denne følelse som de besidder i kroppen. Eller som de netop ikke besidder i kroppen.

Følelsen af det grå neutralle.

Følelsen af tomhed. Jagten på storhed.

Men med tanken omkring det forfærdelige, og jagten på tilfredsheden ved retfærdigvedsgørelsen, glemmer mange den anden side, af den 2 sided LP, hvor følelsen af storhed bruser igennem kroppen, og jagten på tomheden, bliver en hobby, som bygger på ideen om udødelighed.

Utopia eksistere ikke uden dystopia, og jo mere af det andet, desto mere af det ene, som et regnestykke der giver et vilkårligt X. Værdsættelsen ved følelsen af tomhed er det der gør livet værd at leve.

Universet bestå af det positive, det negative og det neutrale. I hvert fald så vidt vi ved.

Og intet består uden overvejelsen af og opserveringen fra et andet element. I hvert fald ikke så vidt jeg ved.